

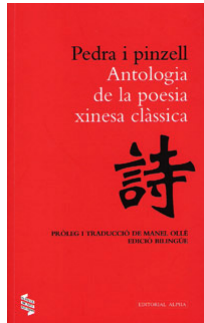
Pedra i Pinzell, Antologia de la poesia xinesa clàssica

Títol: Pedra i Pinzell, Antologia de la poesia xinesa clàssica

Traducció: Manel Ollé

I.S.B.N.: 978-84-9859-210-8

Editorial: Editorial Alpha

Reunir en primícia alguns poemes de poesia clàssica xinesa en una edició antològica de qualitat (també, de qualitat del material, perquè no dir-ho), en una traducció directa de l'original, assenyala el caràcter refinat de l'editor i del traductor.

El sinòleg Manel Ollé (1962), professor titular en Història y Cultura de la Xina moderna i contemporània a la UPF, ha publicat *Pedra i Pinzell*, un poemari xinès per encàrrec de l'Editorial Alpha; editorial que, en els darrers anys, ha ampliat el seu catàleg no solament amb obres d'autors clàssics de totes les èpoques sinó també amb obres de literatures no occidentals. Aquest volum poètic n'és la primera mostra.

Seguint l'estel fulgurant que van deixar els poetes Josep Carner, Marià Manent i Joan Ferraté, que van fer versions de les seves obres a partir de poemes xinesos, Ollé, que també és poeta i crític literari, s'ha situat un pas endarrere, segons comentava en una entrevista, i, amb la voluntat de «no intervenir», ha fet una tria de poemes que, com ens diu el traductor, tinguessin una presència pròpia; això és, reproduir els textos poètics en un català llegidor, una extensa obra, una constel·lació de poemes, que va des de la dinastia Zhou (1046-256 a.C.) fins la dinastia Yuan (1271-1368), en edició bilingüe. En cap cas, es tracta d'una representativitat històrica.

En el pròleg, Ollé ens parla de les destreses en l'art del pinzell d'aquells jutges i homes d'estat que havien accedit als seus càrrecs gràcies al domini de l'escriptura. En efecte, el lletrats manaven a la Xina imperial.

Els poemes que ha triat però, pertanyen a homes i dones singulars en el conreu poètic; alguns eren exiliats i d'altres foren lletrats que van fer una vida retirada; tots ells eren funcionaris.

El paisatge de muntanyes d'aram, la música de la cítara, les cançons arcaiques lligades als ritus – el llibre inclou composicions líriques destinades a ser cantades –, la solitud o el pas del temps descriuen el marc de sensibilitat i bellesa on es desenvolupa el gest germinatiu del ritme de la paraula que flueix en una delícia oriental.

Text: Carme Miró